

Verden blev pludselig mere overskuelig!

De unge IPA-medlemmer, Henriette Haals Sundstrup fra IPA-Hillerød og Ronni Mathiasen fra IPA Københavns Vestegn blev udvalgt til i juli at repræsentere Danmark ved den "3rd IPA World Seminar for Young Police Officers in Legionovo, Poland."

Henriette fortæller:

To danske politibetjente, to kufferter, en lang kø i Kastrup Lufthavn, 1,5 times flyvning, og så var vi i Warszawa.

Det er nogenlunde opskriften på en tur til Polen, som ingen af os havde forudset skulle blive en uforglemmelig rejse. Vi blev modtaget i lufthavnen af IPA-Polen.

Sammen med en sød lille islænding (Ham vender vi tilbage til) blev vi kørt til den polske politiskole i Legionovo, hvor vi skulle bo og modtage undervisning. Den første dag, skulle vi egentlig bare holde os vågne, eftersom vi havde været med morgenflyet fra Kastrup.

Ved ankomsten til skolen, mødte vi allerede de første kollegaer, og der gik ikke lang tid, før vi "fandt hinanden". Vi startede med at tage en tur ind til Warszawa, hvor vi spiste og shoppede lidt. Det viste sig, at vi havde valgt at forlade Danmark, da vejret begyndte at blive rigtig dårligt, og samtidig blev vi velsignet med 27-32 grader i Polen. Det skal lige siges, at det er forholdsvis varmt i "Uniform fin", og med en "Pladespiller" på hovedet.

Vi blev indkvarteret i 2-mands værelser. Ronni fik en roommate fra Sri Lanka, og jeg fik en roommate fra Mauritius. I løbet af eftermiddagen og aftenen var alle deltagerne så småt ved at være ankommet, så vi var 55 mennesker fra 40 forskellige lande. Vi blev inviteret ind til vores kære islænding, og han havde lidt smagsprøver med hjemmefra.

Det var bl.a. rådden haj, brændevin og en anden form for shots. Man skal så starte med at spise et stykke haj, og for at tage den grimme »

Ronni og Henriette på skolebænk i Polen.

Den islandske og den danske fane præsenteres.

Ronni og Henriette klar til træningsaktion.

90-året for kvinders optagelse i politiet fejres.

Spændende at møde kolleger fra nær og fjern.

smag fra hajen, så skyller man den ned med et glas brændevin, og for at fjerne den grimme smag fra brændevinen, så slutter man af med et shot.

Det var dog meget underligt, for hvad hvis man skulle stoppe midt i det hele, og hvad nu hvis man ikke brød sig om shots, hvad skulle man så slutte af med?

Vi havde det meget sjov med hinanden allerede fra den første aften. Politifolk, uanset nationalitet, kan finde ud af at hygge sig, til trods for de svingende engelskkundskaber.

Mandag var vores første dag på skolebænken, og vi gennemgik mange spændende emner.

I Polen er der fem forskellige politiskoler, og man skal lige fra starten af sin uddannelse vælge, hvilken retning man skal tage f.eks. efterforskning eller jura.

Indbyggertallet i Polen er på 38.500.000. De har 95.392 politibetjente, hvoraf de 13.857 er kvinder og således udgør 14,5%. Omregnet er der således én betjent pr. 403 borgere, hvor vi i Danmark er én betjent til 530 borgere. Desuden har Polen 24.381 administrativt ansatte.

Senere samme dag, havde vi undervisning omkring narkotika. I Polen har de 16 regioner (Politikredse), og i hver af regionerne, har de en mobil enhed. Der er store problemer med Meth-amfetamin i Polen,

og især produktionen af det. Enhederne flytter sig rundt i Polen, alt efter hvor sagerne er. Der er meget fokus på personerne, der smugler kemikalierne rundt, og Polen har et godt samarbejde med Tjekkiet, hvor de årligt nedlægger 3-400 laboratorier.

Om aftenen var vi ude at spise. De havde valgt en restaurant, med en udendørs arena, hvor vi skulle lave diverse "Get together" lege. Det var en kanon sjov aften med Vodkastafet, limbo (Hånd i hånd med kollega), barbering af kollega, hvor "barbereren" havde bind for øjnene. Svineri for alle pengene. Slå søm i en træstub med bind for øjnene, og ballonspringning uden brug af hænder eller fødder. Efterfølgende var der stor fest hjemme på Politiskolen.

Tirsdag var rigtig hård med 30 graders varme, så uniformen var ikke ligefrem kølig at have på.

I år fejrede man 90 året for kvinder i Polsk Politi, så vi havde et par ceremonier, hvor vi skulle bære Dannebrog. Men det var først om lørdagen den helt store ceremoni skulle løbe af stabelen. Det var dejligt, at der kom danskere hen og snakkede med os. De syntes, at det var fantastisk vi stod der som repræsentanter for deres land.

Alle havde set frem til onsdagen, hvor vi skulle på skydebanen, og igennem flere forskellige scenarier. »

Så går det løs – meget realistisk.

Der var også tid til lidt sociale tiltag.

Svært at slå søm i med blind for øjnene.

Vi blev undervist af et par betjente, som havde været udsendt til hhv. Irak og Afghanistan, så vi lærte flere forskellige ting om at komme ud af bilerne hurtigt, såfremt vi blev beskudt eller en farlig gerningsmand kom mod os. Vi lærte også om ransagning af køretøjer efter narko og bomber. Til ære for os skød de en Kia Ceed i stykker, blot for at vise os, hvor skrøbelig man er, når man sidder i en bil.

Faciliteterne i Polen var super gode. De havde en indendørs skydebane, en skydesimulator og en indtrængningsby, hvori vi øvede fremrykning i mørke, uden at udsætte os selv for fare fra en skjult gerningsmand.

Som afslutning på dagen foreviste de standsning af farlig gerningsmand, og det er bestemt ikke som vi er vant til herhjemme. Vi talte med flere af de andre deltagere under opvisningen, og det virkede som om vores metoder virker bedre. Så det var jo kun godt, at vi fik set forskellen på, hvordan vi alle arbejder.

Torsdag var dagen, hvor vi skulle på køreteknisk, troede vi. De laver deres glatbane øvelser på asfalt, hvor de bag på bilen har påsat fire ekstra små hjul, som på den måde bare kaster bilen rundt. Det var ikke som hjemme i Danmark.

Om aftenen hyggede vi alle sammen, og en kollega fra Schweiz afholdt chokoladesmagning for alle interesserede kl. 02.30. Han havde taget fem pakker chokolade med til 50 euro stykket, og så gik han

ellers i gang. Vi to lækkersultne danskere sagde bestemt ikke nej til sådan en oplevelse. Man skal altid starte med det mørke chokolade med højst kakaoindhold, og derefter gå i retning imod det lyse.

Lørdag aften var vores afslutningsaften, og vi var ude at spise på samme restaurant, som om mandagen, dog kendte vi hinanden meget bedre nu. Der blev overrakt diplomer til alle deltagere, og der blev afholdt en lille konkurrence for nogle af præsidenterne. "Dinner for two" kaldte de det. Forretten var rådden haj, hovedret var brændevin, og desserten var en shot. Det var som om det mindede os om noget, - men ganske underholdende at se på, og festlokalet kunne godt trænge til lidt udluftning efterfølgende.

Selvom programmet var meget presset, fik vi oplevet en masse, og ikke mindst mødte vi en masse dejlige mennesker, som vi bestemt skal ses med i fremtiden.

En tur som denne kan helt sikkert anbefales, fordi man lærer så meget om hinanden på kryds og tværs af kontinenterne.

Inden vi rejste til seminaret i Polen virkede verden så ufattelig stor, men efter denne rejse og mødet med alle disse fantastiske mennesker, så virker den pludselig ufattelig lille og overskuelig.

Mange grin og sjove episoder vil blive lagret i hukommelsen til minde om en dejlig IPA tur til Polen 2015.